

*Рудик Ю.В., студент; науковий керівник Пузирьова П.В., к.е.н., доц.
Київський національний університет технологій та дизайну*

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Анотація. Система управління інвестиційною діяльністю підприємства є частиною загальної системи управління підприємством і включає розробку напрямів діяльності підприємства в частині інвестиційної, що орієнтована на збільшення прибутку за рахунок довгострокового вкладення капіталів, призначених для створення, розміщення, реконструкції, модернізації, технічного переозброєння підприємства. Отже, ефективність системи управління буде досягатись за рахунок покращення інвестиційної діяльності в основних її частинах: організаційна забезпеченість, інформаційна забезпеченість, планування, контроль, моніторинг інвестиційних проектів, проведення фінансово-економічних розрахунків, оцінка ефективності. Управління інвестиційною діяльністю передбачає необхідність проведення фінансово-економічних розрахунків, які пов'язані з потоками грошових коштів в різні періоди. Вирішальною при цьому є оцінка вартості грошей, яка з часом змінюється з урахуванням норми прибутку на фінансовому ринку.

Ключові слова: інвестиції; інновації; ефективність; управління інвестиційною діяльністю; підвищення конкурентоспроможності; інвестиційний клімат; інвестиційна привабливість.

*Рудик Ю.В., студент; научный руководитель Пузырёва П. В., к.э.н., доц.
Киевский национальный университет технологий и дизайна*

УПРАВЛЕНИЕ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ НА ПРЕДПРИЯТИИ

Аннотация. Система управления инвестиционной деятельностью предприятия является частью общей системы управления предприятием и включает разработку направлений деятельности предприятия в части инвестиционной, ориентированной на увеличение прибыли за счет долгосрочного вложения капиталов, предназначенных для создания, размещения, реконструкции, модернизации, технического перевооружения предприятия. Следовательно, эффективность системы управления будет достигаться за счет улучшения инвестиционной деятельности в основных ее частях: организационная обеспеченность, информационная обеспеченность, планирование, контроль, мониторинг инвестиционных проектов, проведение финансово-экономических расчетов, оценка эффективности. Управление инвестиционной деятельностью предусматривает необходимость проведения финансово-экономических расчетов, связанных с потоками денежных средств в разные периоды. Решающим при этом является оценка стоимости денег, которая со временем меняется с учетом нормы прибыли на финансовом рынке.

Ключевые слова: инвестиции; инновации; эффективность; управление инвестиционной деятельностью; повышение конкурентоспособности; инвестиционный климат; инвестиционная привлекательность.

*Rudik Y.; scientific supervisor Puzyrova P.
Kyiv National University of Technologies and Design*

MANAGEMENT OF INVESTMENT ACTIVITIES AT ENTERPRISE

Abstract. The enterprise investment management system is part of the general enterprise management system and includes the development of the enterprise's areas of activity in terms of investment, aimed at increasing profits through long-term investment of capital intended for the creation, placement, reconstruction, modernization, and technical re-equipment of the enterprise. Consequently, the effectiveness of the management system will be achieved by improving investment activity in its main parts: organizational security, information security, planning, control, monitoring of investment projects, financial and economic calculations, performance evaluation. Investment management provides for the need for financial and economic calculations

related to cash flows in different periods. Decisive in this case is the assessment of the value of money, which changes over time taking into account the rate of return in the financial market.

Keywords: investments; innovations; efficiency; investment management; increasing competitiveness; investment climate; investment attractiveness.

Вступ. Інвестиційна діяльність на підприємстві це складний і багатогранний процес. У ньому задіяні всі види ресурсів підприємства. Результат інвестиційної діяльності залежить від того як їм керують. Управління інвестиціями на підприємстві здійснюється вищим рівнем керівних кадрів підприємства і рядом служб підприємства. В системі управління підприємством управління інвестиційною діяльністю є найбільш складним елементом, який поєднує в собі фінансове, технічне та оперативне управління [8]. Результатом взаємодії всіх управлінських структур є вироблена стратегія інвестиційної діяльності підприємства. Досягнення стабільного економічного зростання країни можливе за умов активізації інвестиційної діяльності, тому інвестиційна діяльність притаманна кожному підприємству і є основою його розвитку. Інвестиції забезпечують динамічний розвиток підприємства та дозволяють вирішувати такі завдання, як розширення підприємницької діяльності за рахунок накопичення фінансових і матеріальних ресурсів, придбання нових підприємств та освоєння нових областей бізнесу [6, 7].

Управління інвестиційною діяльністю є процесом, що передбачає управлінські рішення не лише на рівні суб'єктів господарювання – інвесторів та учасників інвестиційної діяльності, але й на рівні держави та регіону. Відповідно, слід виокремити три рівні управління інвестиційною діяльністю підприємства: макрорівень (включає певні регулятивні заходи з боку держави); мезорівень (управління на рівні регіону); мікрорівень (управління на рівні підприємств – інвесторів та учасників інвестиційної діяльності) [8–10]. Різним рівням управління відповідають різні цілі, зокрема, метою управління на макро- та мезорівнях є сприятливі умови здійснення інвестиційної діяльності різних суб'єктів на відповідній території (державна або конкретний регіон), тоді як на макрорівні основною метою є максимізація ефективності інвестиційної діяльності окремого підприємства. Водночас можна стверджувати про взаємозв'язок зазначених цілей управління, адже регулювання інвестиційної діяльності на державному та регіональному рівнях є зовнішнім чинником, що визначає ефективність інвестиційної діяльності на рівні конкретного суб'єкта господарювання. Відповідно, за умови досягнення цілей інвестиційного менеджменту на мікрорівні, створюються передумови досягнення бажаного ефекту макроекономічного регулювання [7].

Постановка проблеми. Сьогодні розвиток багатьох підприємств залежить від ефективної організації інвестиційної діяльності, оскільки значна їх частина вже є учасниками інвестиційного процесу, а ще більше прагне долучитися до нього. Залучення інвестицій є можливістю для підприємств забезпечити конкурентні переваги як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Оскільки підприємство є відкритою динамічною соціально-економічною системою, то на його діяльність, зокрема й інвестиційну, впливають чинники внутрішнього і зовнішнього середовища. Саме це спонукає суб'єкти господарювання використовувати ефективну, динамічну і гнучку систему управління, яка спрямована як на ефективне залучення, так і на використання інвестиційних ресурсів і, як наслідок, – забезпечує досягнення стійкого економічного розвитку. Ефективний менеджмент підприємств повинен забезпечити досягнення не тільки економічних, але й інноваційних, соціальних, екологічних та інших цілей від залучених і раціонально використаних інвестиційних вкладень [10].

Розвиток вітчизняної економіки, підвищення конкурентоспроможності промислової продукції українських підприємств неможливо забезпечити без здійснення інвестицій в інноваційну сферу. Інноваційні процеси відіграють важливу роль в успішному розвитку

підприємств та держави загалом, адже від рівня цих процесів залежить їх економічний та фінансовий стан. Дана тема є досить актуальною, так як в жорсткій постійній конкурентній боротьбі за споживача та ринки збуту продукції, підприємства повинні постійно впроваджувати інвестиції в інновації, удосконалювати та розробляти нові вироби, впроваджувати прогресивні технології, системи управління та реалізації продукції, що виводить їх на новий рівень розвитку, приводить суспільство до прогресу. Фінансування цієї діяльності набуває все більшого значення в ринкових умовах господарювання. Лише такий підхід дозволить економіці країни перейти до високих технологій [6-7]. Отже, проблема ефективності управління інвестиційною діяльністю належить до одних з першочергових, оскільки розвиток підприємств у сучасних умовах функціонування економіки у значній мірі залежить від фінансування. Вкладення і повернення інвестицій на підприємствах, як правило, формує ефективність господарювання, вирішує питання конкурентоспроможності виробництва на зовнішньому та внутрішньому ринках та формує безпеку країни.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Розробленням проблем інвестиційної діяльності підприємств займалися вчені-економісти, починаючи з робіт Й. Шумпетера. Так, фундаментальний аналіз інвестиційних процесів у ринкових умовах проведено у працях Д. Йоргенсона, Дж.М. Кейнса, Л. Койка, В. Міта, І. Фішера. В Україні ця проблема розробляється багатьма вітчизняними вченими, про що свідчать роботи В.П. Александрової, О.М. Алімова. Дослідженню питань управління інвестиційною діяльністю підприємства приділяли увагу іноземні і вітчизняні науковці: Н. Бондар, А. Загородній, О. Засць, Н. Замятіна, П. Кухта, В. Левицький, Г. Марковіц, О. Терещенко, Д. Тобін, А. Череп, В. Шарп, В. Шевчук. Проте, подальшого дослідження потребують питання, пов'язані з управлінням інвестиційною діяльністю підприємств України. Особливості інвестування в сучасних умовах були дослідженні в працях таких учених як А.У. Клименко, М.М. Ковальчук, В.В. Левицький, Г.Б. Іваницька, Т.Г. Детюк, які проаналізували механізм управління інвестиційними процесами в умовах сучасної економіки.

Метою дослідження є обґрунтування необхідності управління інвестиційною діяльністю підприємств України як ключового чинника їх розвитку.

Виклад основного матеріалу. Інвестиційна діяльність – це комплекс заходів і практичних дій юридичних та фізичних осіб (українських або іноземних), а також держави щодо здійснення інвестицій у будь-якій формі з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту. Об'єктами інвестиційної діяльності можуть бути будь-яке майно, в тому числі основні засоби та оборотні кошти в усіх галузях та сферах народного господарства, цінні папери, цільові грошові вклади, науково-технічна продукція, інтелектуальні цінності, інші об'єкти власності, а також майнові права [8, 9]. Основною метою управління інвестиційною діяльністю є забезпечення найбільш ефективних шляхів реалізації інвестиційної стратегії підприємства на окремих етапах його розвитку. В кінцевому підсумку воно набуває конкретного вираження в максимізації ринкової вартості підприємства та підвищенні добробуту його власників у поточному та майбутніх періодах. Тому в процесі реалізації цієї мети інвестиційна діяльність спрямовується на вирішення таких найважливіших завдань розвитку економіки підприємства [8,9]:

1. На основі здійснення лише ефективної інвестиційної діяльності можливе забезпечення високих темпів економічного розвитку підприємства (стратегія підприємства на будь-якому етапі його розвитку з моменту створення передбачає постійне економічне зростання шляхом збільшення обсягу і диверсифікації діяльності, максимально можливу активізацію інвестиційних процесів).

2. Забезпечення максимізації чистого прибутку, що залишається в розпорядженні власників підприємства від інвестиційної діяльності (за наявності альтернативних рішень щодо інвестування треба приймати ті з них, які забезпечують найбільший прибуток у розрахунку на одиницю вкладеного капіталу). Максимізація рівня чистого інвестиційного

прибутку має забезпечуватися в межах допустимого інвестиційного ризику, конкретний рівень якого визначається схильністю до ризиків власників або менеджерів підприємства при здійсненні інвестиційної діяльності.

3. Забезпечення мінімізації інвестиційних ризиків за необхідного рівня дохідності інвестицій.

4. Забезпечення оптимальної ліквідності інвестицій та можливостей швидкого реінвестування капіталу.

5. Забезпечення формування необхідних обсягів та оптимальної структури інвестиційних ресурсів з урахуванням потреб (попиту) на довготермінову перспективу.

6. Підтримання фінансової стійкості та платоспроможності підприємства у процесі здійснення інвестиційної діяльності.

7. Пошук і обов'язкове здійснення шляхів прискорення реалізації інвестиційних програм та проектів підприємства.

Усі зазначені вище завдання управління інвестиційною діяльністю тісно взаємопов'язані та взаємозумовлені, тому управління інвестиційною діяльністю слід розглядати як складову загальної системи управління підприємством та здійснюючи її звертати увагу на: інтегрованість із загальною системою управління підприємством, комплексність в процесі формування управлінських рішень щодо реалізації інвестицій у взаємозв'язку з кінцевими результатами фінансової діяльності підприємства, високий рівень динамізму управління в галузі формування і реалізації інвестицій, багатоваріантність підходів щодо прийняття окремих управлінських рішень в сфері формування інвестиційних ресурсів підприємства, орієнтація на стратегічний розвиток підприємства [9, 10].

Головною метою управління інвестиційною діяльністю підприємства є отримання максимального прибутку не тільки в поточному, але і у перспективному періодах. Це передбачає розв'язання низки питань, зокрема: розробка інвестиційної стратегії підприємства; пошук і формування інвестиційних ресурсів; оцінка ефективності проектів; формування і оцінювання інвестиційного портфелю; оцінка інвестиційної привабливості підприємства та ін. [9].

Відповідно до чинного законодавства України інвестиціями є грошові кошти, цінні папери, інше майно, включаючи майнові права, що мають грошову вартість, вкладені в об'єкти підприємницької та іншої діяльності з метою отримання прибутку [6–8]. Капітальні інвестиції – це інвестиції в основний капітал (основні засоби), включаючи витрати фінансових, людських та матеріальних ресурсів на: нове будівництво, розширення, реконструкція, технічне переоснащення діючих підприємств; придбання машин, обладнання, інструментів; проектно-розвідувальні роботи; інші витрати. Інвестиційний проект передбачає обґрунтування економічної доцільності, обсягу та строків реалізації капітальних вкладень та ведення необхідної проектної документації та опису проектної діяльності з метою використання інвестицій. Зміст та реалізація інвестиційних проектів передбачає наступні кроки:

- ✓ вибір та попередня доцільність інвестиційного плану;
- ✓ вивчити інвестиційні можливості;
- ✓ техніко-економічне обґрунтування проекту;
- ✓ підготовка науково-дослідної та проектної документації;
- ✓ будівельно-монтажні роботи;
- ✓ навчання та розвиток виробництва;
- ✓ експлуатація об'єкта та організація виробництва.

При розробці інвестиційних проектів використовуються такі форми інвестування: грошові кошти та їх еквіваленти (цільові входи, оборотні кошти, акціонерний капітал, цінні папери); будівлі, споруди, машини, обладнання, вимірювальне та дослідницьке обладнання, інструменти та інші засоби, що використовуються у виробництві; права власності

оцінюються у грошових еквівалентах (секрет виробництва, ліцензія на передачу прав промислової власності, патенти, зразки, торговельні марки, сертифікати на продукцію та технології тощо).

Розрізняють капіталовкладення інвестицій, що забезпечують відтворення основних та оборотних активів, а портфельні – інвестиції у фінансові активи. Вкладення капітальних витрат (витрати) визначаються як сума коштів, необхідних для будівництва, розширення, реконструкції або технічної модернізації підприємства, оснащення його обладнанням та витрат на навчання капітального будівництва та збільшення оборотних коштів, необхідних для нормального функціонування підприємства.

В економічній літературі представлені інші підходи до класифікації інвестицій. Наприклад, інвестиції рекомендується розділити на фінансові, реальні та інтелектуальні. Фінансові інвестиції – інвестиції в акції, облігації та інші цінні папери, емітовані приватними компаніями або урядом [8]. Реальні інвестиції – інвестиції приватних підприємств або держави у виробництво будь-якого товару, основного та оборотного капіталу у наданні послуг, ліцензій, патентів, прав користування природними ресурсами. Інтелектуальні інвестиції – це інвестиції в наукові дослідження та розробки, ліцензії, ноу-хау тощо.

Реальні інвестиції складаються з двох частин. Перший – це інвестиції в основний капітал, тобто нове будівництво, розширення, реконструкція та технічне переозброєння підприємства, закупівля виробничих матеріальних товарів, таких як виробниче обладнання, комп'ютерна техніка, будівлі для виробничих цілей. Другий – інвестиції в товарні запаси, тобто запаси сировини, підготовленої для використання у виробничому процесі, або непроданої продукції. Комерційні товарні запаси є невід'ємною частиною загальної кількості капіталу в економічній системі, вони також необхідні як капітальне обладнання для виробничих цілей. Суб'єктами інвестиціями є компанії, які використовують інвестиції для розвитку свого виробництва, реалізації та випуску нової продукції чи інших подібних цілей [6–10].

Оскільки управління інвестиційною діяльністю є елементом загальної системи управління підприємством, то необхідною є її координація з іншими підсистемами загальної системи управління. Відповідно під час формування підсистеми управління інвестиційною діяльністю необхідно дотримуватись визначених принципів і етапів. До принципів можна зарахувати: ефективність; економічність; комплексний та системний підхід до формування управлінських рішень; наявність зворотного зв'язку; динамізм управління; поліваріантність підходів до розроблення окремих управлінських рішень; орієнтованість на стратегічні цілі розвитку підприємства та узгодженість із ними. Етапами здійснення процесу управління інвестиційною діяльністю є [11]: дослідження чинників навколишнього середовища; формулювання інвестиційних цілей; визначення інвестиційної стратегії; розроблення та запровадження заходів щодо забезпечення реалізації інвестиційної стратегії; оцінювання результативності процесів управління інвестиційною діяльністю [10].

Досягнення мети інвестиційної діяльності можливо забезпечити реалізацією основних функцій управління інвестиційною діяльністю. Планування як функція управління передбачає здійснення такого виду управлінської діяльності, який був би спрямований на визначення перспектив та майбутнього стану діяльності підприємства за допомогою реалізації інвестицій. Організування як функція менеджменту та вид управлінської діяльності передбачає процес створення структури управління інвестиційною діяльністю у загальній структурі управління. Мотивування передбачає спонукування усіх працівників до ефективної діяльності з метою досягнення цілей організації. Правильна мотивація спонукає працівників до об'єднання зусиль, чіткого розподілу обов'язків, активізації творчого потенціалу, що сприятиме досягненню поставлених цілей. Контролювання передбачає діяльність, спрямовану на забезпечення процесу, за допомогою визначення ефективності управлінських

рішень, а також здійснення необхідних коректив у процесі виконання. Мета контролю – сприяти відповідності фактичних результатів запланованим цілям [10].

Також у процесі управління інвестиційною діяльністю можуть використовуватись різні управлінські підходи: функціональний, процесний, вартісний, структурний, проектний та ін. Вітчизняні підприємства, як правило, використовують функціональний підхід, за якого підприємство розглядається як механізм, що виконує певний перелік функцій, які розподілені між окремими підрозділами та співробітниками. Структурні підрозділи ієрархічно пов'язані між собою і формують функціональні напрямки, кількість яких залежить від кількості та складності завдань організації. Структура підприємства є вертикальною, пірамідальною і функціонує як єдине ціле. Перевагами цього підходу є простота організаційної структури, спеціалізація посадових осіб за певним напрямом і їхня висока компетентність, відсутність дублювання управлінських функцій. Однак цей підхід не здатен забезпечити швидкості реагування чи адаптації до змін зовнішнього середовища, відповідно складною є реалізація гнучкості менеджменту, яка повинна бути присутня в ефективній системі менеджменту [10].

Процесний підхід можна використовувати під час формування системи управління інвестиційною діяльністю як складової загальної системи управління підприємством, оскільки залучені інвестиції забезпечують досягнення запланованого ефекту (ефектів), що можна трактувати як процес. Для досягнення такого результату необхідно розробляти плани і прогнози, здійснювати оцінку ефективності, формувати горизонтальну організаційну структуру відповідно до набору процесів, які характерні для конкретного підприємства. Однак цього складно досягти за низького рівня менеджменту підприємства [10].

Вартісний підхід управління підприємством полягає у тому, що менеджери підприємства повинні спрямовувати управлінський вплив на збільшення вартості для інвесторів, оскільки останні завжди повинні вкладати свої кошти у прибутковіші активи. Перевагами застосування цього підходу в управлінні є, по-перше, відповідність інтересам власників, по-друге, максимізація вартості компанії може бути критерієм оцінки ефективності її менеджменту [10].

Також управління інвестиційною діяльністю відповідає принципам стратегічного управління, оскільки інвестиційна діяльність має стратегічний характер, що дає можливість підприємству досягати поставлених цілей. Стратегічне управління, побудоване на вартісному підході, передбачає поєднання як чітко формалізованих аналітичних процедур, так і неформалізованих дій та заходів. Вважається, що вартісно-орієнтована логіка управління підприємством якнайбільше відповідає ринковим умовам його функціонування. Саме вартісно-орієнтована модель управління дає змогу розглядати гнучкість як фактор зростання вартості, тому що в її основу покладено інвестиційний погляд на компанію. За такого підходу поряд із інвестиційними якостями капіталу увага приділяється істотній невизначеності майбутніх результатів та додатковим можливостям, які постійно виникають у процесі функціонування підприємства у середовищі невизначеності, а отже, можуть забезпечувати зростання його вартості [10].

Отже, динамічність середовища у поєднанні з ефективним менеджментом формують додаткові конкурентні переваги та розглядаються як чинник зростання вартості підприємства. При цьому, основними завданнями управління інвестиційною діяльністю підприємства є:

- ✓ узгодження інвестиційних потреб та можливостей підприємства;
- ✓ підбір і використання ефективних інструментів менеджменту;
- ✓ стратегічна та поточна максимізація інвестиційного прибутку підприємства;
- ✓ мінімізація інвестиційних ризиків підприємства під час реалізації інвестиційної стратегії;
- ✓ підтримання оптимального рівня ліквідності інвестицій підприємства;

✓ підтримання стійкого фінансового стану підприємства у процесі здійснення інвестиційної діяльності [10].

Стан справ у сфері іноземного інвестування нині не відповідає необхідному відтворювальному рівню, що є своєрідним маркером інвестиційної політики, яка проводиться країною. Сьогодні необхідно змінити тактику та вживати активних заходів із залучення іноземних капіталів, а не чекати, коли іноземний інвестор сам виявить зацікавленість.

Майже щороку влада країни говорить про необхідність формування привабливого інвестиційного клімату в Україні. Проте практичні кроки у цьому напрямі здійснюються вкрай повільно. Тим більше, що на інвестиційну привабливість доволі часто впливають фактори неекономічного характеру. Згідно з інформацією ЄБА причинами, що негативно впливають на бажання інвесторів вкладати кошти, є: корупція та неефективна судова система (неможливість захистити право власності чи справедливо вирішити бізнес-суперечку), питання виділення земельних ділянок і відшкодування ПДВ, а також подолання технічних бар'єрів у торгівлі та проходження митних процедур. Серед інших причин: нечіткість та непрозорість законодавчих норм, які можна трактувати неоднозначно, а також практика частих змін законодавства; високий рівень бюрократії (необхідність отримання великої кількості дозвільних документів у різних інстанціях); перевищення повноважень органами контролю та перевірки. Крім того, слабкість державних інститутів та ігнорування органами державної влади проблем інвесторів створюють невизначеність і псують імідж нашої держави як надійного бізнес-партнера. Усе це змушує потенційного інвестора упереджено ставитися до України [8–11].

З метою залучення приватних інвестицій багато країн вдаються до запровадження податкових пільг. Досвід України у цьому контексті ще у 1990-х років виявився негативним, що було пов'язано зі зловживанням пільгами (ухилення від сплати податків, створення підприємств з надзвичайно малими розмірами інвестицій з метою одержання гарантованих державою податкових пільг) та появою псевдо інвесторів. Податкові пільги, якщо й повинні надаватися інвесторам, то виключно з перспектив інноваційного розвитку галузей. Також вони не повинні чинити негативний вплив на державний бюджет. Сьогодні ж Податковим та Митним кодексами України, а також окремими законами передбачена державна підтримка інвестиційних проектів через звільнення від сплати імпортного мита, звільнення та відстрочку ПДВ, а також надання інших податкових пільг.

Тільки за ефективної реалізації економічних та адміністративних реформ, дерегулювання, боротьби з корупцією, вдосконалення законодавства і правозастосовної практики, поряд з активною роботою із залучення іноземних інвесторів, країна зможе стати потенційно привабливою [11].

Висновки. Розвиток будь-якого підприємства неможливий без вироблення ним стратегічних напрямків своєї діяльності, які ґрунтуються на нововведеннях, тобто мають інвестиційний характер. Стратегія розвитку підприємства базується на використанні науково-технічних досягнень у сфері організації, техніки і технології, ця стратегія націлена на спроможність підприємства використовувати комплексні інновації. При розробці інвестиційної стратегії необхідно розрізнити стратегію й орієнтир. Орієнтир – це ціль, якої прагне досягти організація, а стратегія являє собою засіб для досягнення мети. Стратегія, ефективна при одному орієнтирі, не буде такою, якщо орієнтири підприємства змінюються. Стратегія й орієнтир взаємозалежні і взаємозамінні. Наприклад, окремі показники збільшення частки ринку, ріст рівня рентабельності, у певний визначений період часу можуть бути орієнтирами для організації, а в іншій – можуть стати її стратегією. На верхніх рівнях управління збільшення частки ринку є стратегією, а на нижніх перетворюється в орієнтир.

Виходячи з цього можна зробити висновок, що система управління інвестиційною діяльністю підприємства є частиною загальної системи управління підприємством і включає розробку напрямів діяльності підприємства в частині інвестиційної, що орієнтована на збільшення прибутку, за рахунок довгострокових вкладення капіталів, призначених для створення, розміщення, реконструкції, модернізації, технічного переозброєння підприємства. Отже, ефективність системи управління буде досягатись за рахунок покращення інвестиційної діяльності в основних її частинах: організаційна забезпеченість, інформаційна забезпеченість, планування, контроль, моніторинг інвестиційних проектів, проведення фінансово-економічних розрахунків, оцінка ефективності. Управління інвестиційною діяльністю передбачає необхідність проведення фінансово-економічних розрахунків, які пов'язані з потоками грошових коштів в різні періоди. Вирішальною при цьому є оцінка вартості грошей, яка з часом змінюється з урахуванням норми прибутку на фінансовому ринку [9].

Враховуючи наведені визначення та положення, узагальнимо основні характеристики процесу управління інвестиційною діяльністю підприємства: управління інвестиційною діяльністю підприємства як складової загальної системи управління є цілеспрямованою діяльністю; управління інвестиційною діяльністю повинно бути гнучким і здатним швидко реагувати на зміни у зовнішньому середовищі; ефективність процесу управління може бути досягнута за наявності відповідного інформаційного забезпечення; управління інвестиційною діяльністю спрямоване на досягнення поставлених цілей: економічних, інноваційних, соціальних, екологічних тощо; управління інвестиційною діяльністю повинно здійснюватися на основі інвестиційної стратегії [10]. Саме тому на підприємствах потрібно реформувати згідно з сучасними умовами існуючу систему управління інвестиційною діяльністю та використати нові, ефективні інструменти з метою забезпечення їх поступального випереджального розвитку. Ефективна політика управління інвестиційною діяльністю повинна стати таким засобом, який дасть можливість покращити економічні, соціальні, інноваційні та інші показники діяльності підприємств [10].

Список використаної літератури

1. Амбросов В. Я. Великотоварні підприємства як основа впровадження інвестицій в інновації / В. Я. Амбросов, Т. Г. Маренич // Економіка АПК. – 2011. – № 6. – С. 14–19.
2. Андрійчук В. Г. Інноваційна модернізація вітчизняної економіки: стратегічні орієнтири та механізм їх реалізації / В. Г. Андрійчук // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2010. – № 1. – С. 4–8.
3. Боднарчук В. Д. Державне регулювання інвестиційної розвитку регіону : автореф. дис. канд. наук державного управління: спец. 25.00.02 / В. Д. Боднарчук; Академія муніципального управління. – Київ, 2011. – 22 с.
4. Бугас В. В. Управління інноваційною діяльністю підприємства [Електронний ресурс] / В. В. Бугас, Р. Р. Лисиця, К. П. Шкуринська // Електронне наукове фахове видання з економічних наук «Modern Economics». – 2018. – № 12. – Режим доступу <https://modecon.mnau.edu.ua/the-role-and-importance-of-investment-innovation-processes-for-enterprises>.
5. Про інвестиційну діяльність: Закон України станом на 1 груд. 2013 // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – С. 646.
6. Сабліна Н. В. Управління інвестиційною діяльністю підприємств [Електронний ресурс] / Н. В. Сабліна // Економіка та управління підприємствами. Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського. – 2016. – Вип. 10. – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/10-2016/218.pdf>.
7. Пузирьова П. В. Теоретичні аспекти фінансових інвестицій, їхні особливості, форми та стратегічні напрями / П. В. Пузирьова, Ю. Г. Ковальська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 6. – С. 83–86.
8. Управління інвестиційною діяльністю підприємства [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/9_DN_2010/Economics/62002.doc.htm.
9. Феєр О. В. Управління інвестиційною діяльністю підприємств у ринкових умовах [Електронний ресурс] / О. В. Феєр // Lviv Polytechnic National University Institutional Repository. – Режим доступу. <http://ena.lp.edu.ua>.
10. Герасимова С. В. Управління інвестиційною діяльністю акціонерних товариств в умовах ринкової трансформації економіки: автореф. дис. ... д-ра екон. наук: спец. 08.00.04 – Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / С. В. Герасимова. – К., 2009. – 31 с.
11. Хто і як інвестує в Україну [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://razumkov.org.ua/statti/khto-i-iaк-investuie-v-ukrainu>.